Poega riidleb rehekesta,
Künnä maada jätä maada,
Anna maada mati alla,
Jätä ärjä jälle täisi,
Piira üksi peeru täisi.
Kus ta külwab köömenida,
Kus temä pillub piperida,
Seemendäb suwi nisuda.
Isakene taadikene,
Osta tütrel pöllekene,
Peäle pölle pärjäkene.
Tütär wötab paari ärgi,
Teene tütär teese paari;
Siis panen parmu kündemaie,
Sitikä äestämäie,
Waresse wagu ajama.
Tuleb kibe küli aega,
Tuleb palaw parmu aega;
Parmu lendäb lepikusse,
Sitik sitaie poeksi,
Wares külä wainuceelle.
Siis jäewäd maad kündemätä,
Kiwi ääred kiskumata,
Ranna ääred rakkumata.
W 8. Öde läks öhta öitse Jaani,
Wennäke würis järele,
Tule kodo öekene;
Öde wenäl wastanesse:

5. Mis tulen kodo tegemä?
Öekene linnukene
Sind aga ärä müidänesse,
Kas must, kos must wennäkene,
Kas must küllä küsitie,
10. Kas must paelu pakutie?
Kas siis, kas siis öekene,
Kas oled kuninga tütär,
Suure saare saksa tütär,
Et sust küllä küstänesse,
15. Et sust paelu pakutie?
Kas siis, kas siis wennäkene,
Kas peigu kuninga poega,
Suure saare saksa poega,
Et tal muidu mintänesse?
Küll sust, küll sust öekene,
20. Küll sust küllä küsitie,
Küll sust paelu pakutie.
Isä küskis künni ärjäd,
Emä ellik lüpsi lehmä,
Sösaralle sölgi suuri,
25. Minijälle pölle laia,
Kälile kingäd käledäd.
Öde wennäl wastanesse:
Isä lähäb maada kündemaie,
Ärjad wakku tall wajugu,
30. Teene teesesse waosse.
Emä lähäb lehmä lüpsemäie,